

Steen Folke (VS):

Hr. Erhard Jakobsen sagde, at han ikke var forpligtet til at bringe disse oplysninger frem, de var tilgængelige. Ja men sig mig: er der nogen her, der har påstået, at hr. Erhard Jakobsen havde forpligtet sig til det? Jeg har ikke hørt så meget som antydninger af, at hr. Erhard Jakobsen skulle være købt til at komme med nogen som helst oplysninger fra Sydafrika, og det ville ligge mig meget fjernt at påstå noget sådant.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er selvfølgelig glad for at konstatere, at hr. Steen Folke følger godt med i den københavnske dagspresse, så han ved nøjagtig, hvad der foregår af vigtige ting, men hr. Steen Folke glemte ganske at fortælle, om han nogen sinde har undersøgt, om det var rigtigt, at det var det, jeg sagde, for det er vel sådan set det, der er det væsentligste.

Første næstformand (Enggaard):

Så vender vi endnu en gang tilbage til tællerlisten.

Lis Starcke (DR):

Jeg vil sige til udenrigsministeren, at sindenes overensstemmelse heller ikke er så stor, at jeg vil undlade at udtrykke én bekymring. Det var noget, som jeg faktisk havde med i mit første indlæg, men kun behandlede ganske kort, nemlig at man ikke i tilstrækkelig grad ville aftage u-landenes færdige produkter. Her er det selvfølgelig EF og u-landene, som jeg vil beskæftige mig med. Jeg forventer ikke, at der skal være en lang drøftelse af det, men jeg kan måske til sidst konkretisere det i et par spørgsmål.

Ministeren sagde før, at der ikke var tale om protektionisme over for u-landene fra EFs side, specielt med hensyn til Lomékonventionen. Jeg har det indtryk, at regeringen egentlig gerne vil imødegå protektionisme, men jeg må stille det spørgsmål, om regeringen ikke i praksis er tvunget til at gå med til en politik over for u-landene, der er uheldig, fordi den væsentligt tilgodeser EF-landene fremfor tredjelandene. Jeg synes da, det må være udtryk for en generel protektionistisk politik, at man over for tredjelande indfører

importbegrænsninger, kvotaordninger og toldmure. Det vil i hvert fald være en politik, der går ud over de lande, som ikke er tilsluttet Lomékonventionen.

Vi mener også, at det sådan set er uheldigt, at EF på en måde ligesom slår en kile ned imellem de forskellige u-lande, imellem de lande, der er tilsluttet, og de lande, der står udenfor. Ved således at bryde den samlede front er Lomékonventionen væsentligst til i-landenes fordel, altså EF-landenes fordel, fremfor til u-landenes fordel.

Lomélandene har ganske vist fået kvoter, men de kvoter, de får for de enkelte varegrupper, reguleres jo efter det behov, som EF har. Det bliver væsentligst u-landene, der kommer til at aflevere de stabile råstoffer, mens de industrivarer, der leveres, er undergivet de restbehov, som EF-markedet har. Det skal i hvert fald visse kredse hos industrien nok sørge for. Jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål, om det er rigtigt, at mere og mere af den multilaterale u-landshjælp skal gives igennem EF. I så fald vil retsforbundet imødegå det. Vi mener, at det er en forkert u-landspolitik at føre.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Allerførst vil jeg sige undskyld til hr. Arentoft, fordi jeg ikke har læst tilstrækkeligt om hr. Arentofts opfattelse af procenter, i hvert fald når det drejer sig om forsvaret. Hr. Arentoft stiller mig et spørgsmål: hvad er egentlig oprindelsen til de 0,7 pct., som vi snakker om i forbindelse med u-landsbistanden? Jeg har ikke de historiske papirer med, men må svare ved at henvise til, at det altså var det, der var til drøftelse i De Forenede Nationer i forbindelse med det sidste udviklingstiår, hvor man gennem vedtagelser i generalforsamlingen bandt sig til eller stillede op som målsætning 0,7 pct. Selve tallet 0,7 pct. er ikke kommet til verden efter en eller anden sindrig model, men er ganske simpelt noget, man er nået frem til, efter at man har forhandlet frem og tilbage i 77-landegruppen og andre. Man er nået frem til dette, som man altså desværre måtte gentage som målsætning nu, hvor vi går ind i 1980'erne, fordi kun 4 lande, deriblandt Danmark, har levet op til det.

Med hensyn til havretskonferencen er der jo, som hr. Arentoft selv er inde på, ikke tale